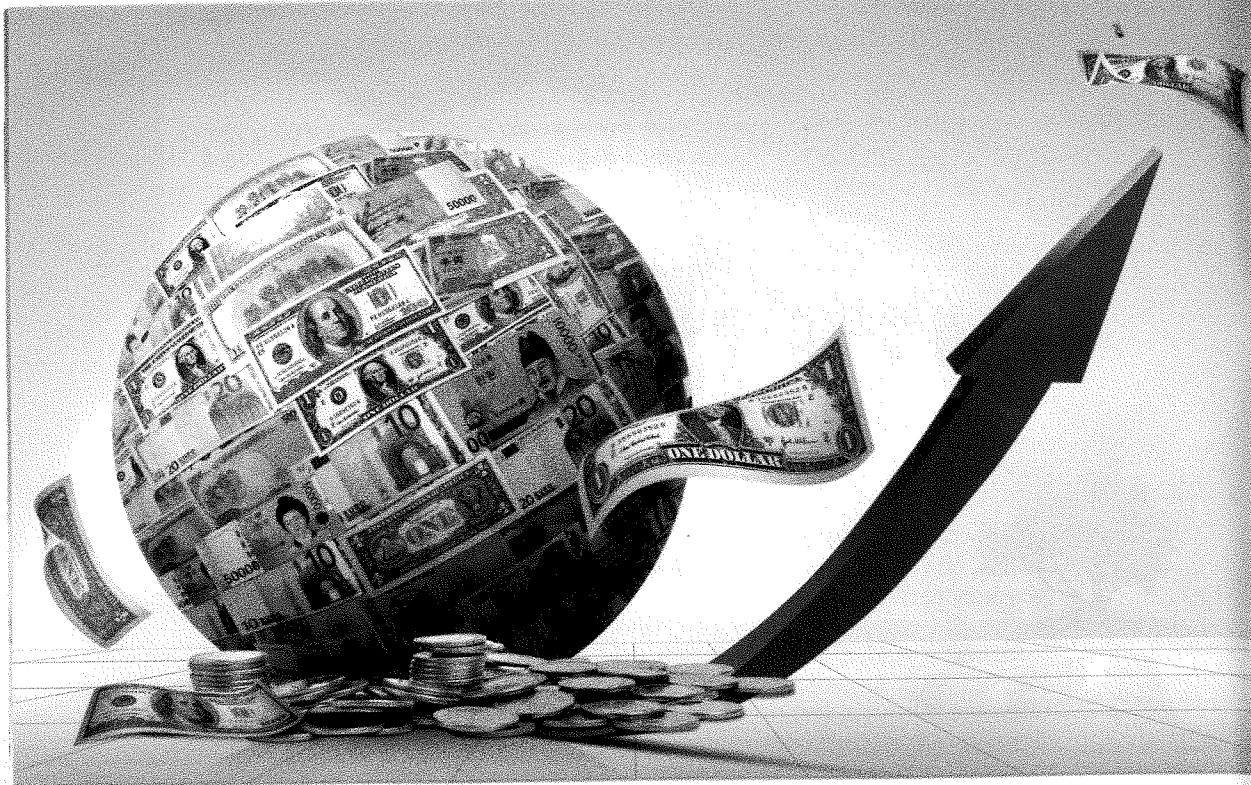

בחוסר כנות הוא מציין לתמים התורן: העתיד אצלנו, בלי שאלות!

וחברי הכת ימשיכו לחפש
את העתיד ותשובות... אין!

עם הפירמידות סיימנו כבר במצרים, אז זהו שלא בדיוק, השעבוד נשאר.. חלומות של אברכים תמימים לכסף קל, הופכים אותם לטרף מצוי לכל הוזה כלכלי, וההצלחה הגדולה (והבינלאומית) שלהם מתבטאת בשיווק: "אנחנו לא פירמידה, אתם תצליחו כלכלית!" כששואלים יותר מדי שאלות, נפלטים מהמערכת ה'הצלחה'.

אחרי שהתפרסמו בעבר קריסות כלכליות מכל מיני פרויקטים שעין לא שזפתם, ובינתיים היו עוד כמה עקיצות קלאסיות שהמעורבים בהם מתביישים לפרסם על "הצלחתם" המשגשגת, מתברר שהשרלטנים רק מתחלפים, ממש כמו התמימים לניצול.

את הכתבה הזו אנחנו מגישים כראשונה ואולי אחרונה בעיתון. מדובר בתחקיר מקיף, שבגלל רגישותו היינו מעדיפים לא לפרסם אותו בכלל. אולם, בזמן האחרון התברר שהנגע התחיל לפשוט גם במודיעין עילית, ומכאן יוצאת הקריאה והאזהרה לנצלנים הרמאים: עזבו את מודיעין עילית, בשלב הזה, יוצגו חלק מהנושאים. ענין שבועי ימשיך ויעקוב!

חמש עשרה שנים אחורה, הפירמידות העסקיות בהם כל משווק הוא גם לקוח וגם מגייס משווקים-לקוחות נוספים, וממילא האחרונים אמורים לממן את הקודמים והם את מגייסיהם עד. עד שהפירמידה קורסת. במשך הזמן שהבועה נראית מוֹלֵט, מתכנסים המצטרפים למפגשים נוצצים, בהם מבשרים למשתתפים על עוד אחד שקיבל צ'ק גדול ונהפך למיליונר..

בקיצור, ממפגש כזה הם יוצאים עם סל נוסף של מוצרים, שבמחיר ש'דחפו' להם אותם, הם יכלו לרכוש סטוק. קצת אמת היה במפגשים האלו: המנחה, יצא מהערב הזה עשיר.

במשך העשור וחצי האחרונים, רעיון ניצול ההמונים לא נמחק, רק הטכניקות השתנו. למשל, מודעות קטנות בתחנות אוטובוס שמגייסות אנשים שרוצים להרוויח הרבה כסף בקצת עבודה, עם חברה בינלאומית וכמובן עם הדגשה: לא פירמידה..

ואין אחד שמחייג ושואל את עצמו ממתי חברה בינלאומית חוסכת בהוצאות פרסום?! מודעות שחור לבן בלי לוגו ופרטים מזהים בתחנת אוטובוס אמורות להחשיד, לא?

הטכניקה הזו מיועדת לחסרי המזל שהאוטובוס ברח להם, והשעמום גרם להם לעבור על כל המודעות שהודבקו באופן חובבני ולא חוקי.

הטכניקה השנייה, מסוכנת הרבה יותר. בתקווה שקוראינו לא

יכעסו, אבל הן הן הדברים:

כינסו מרשים וסגור, שדמי הרישום אליו יקרים ומכאיבים בכיס, הרי על לימודים צריך לשלם.. וכך, הדגים התמימים נכנסו לרשת מרצונם ולשמחתם. קצת מזכיר את מועדון המשקיעים היקורית של ברני מיידוף, שמי ש"הצליח" להיכנס אליו הסתובב נפוח וגאה בצעד הזה.

הכינסוסים האלו מיועדים לאלו שרוצים "להצליח בחיים" שמבינים שהכל אפשרי וגם מה שלא, ובעיקר לחסן את המשתתפים מהתנגדויות. וככה השיטה עובדת:

מכניס את ה"פתיים המאושרים" שיתכוננו לחוסר פרגון ותמיכה גם מהחברים הקרובים ביותר, אפילו מבני המשפחה! לא כולם אכפת להם שנצליח.. רק לזה שמחרים לי סכומים שאין לי אותם.. מעכשיו, כל מילה שתשלול את ההחלטה להצטרף לרשת, הופכת להוכחה ברורה לצידוק הדברים.

פלא, בדיוק הכינו אותנו במפגש על התנהגות כזו. ממש רוח הקודש.. מה רצית? שהחברותא שלך ישמח עם החלום שלך?! שההורים שלך ייתמכו בקריסה שלך?! ברור שהם יתנגדו!

במקביל למכירת מוצרים מטופשים, המצטרפים עוברים סדנאות העצמה שקריות, עם חלומות שלא יתגשמו, מהם ייצאו מחוזקים בהחלטה "החכמה" שלהם, ובלי לשים לב, הם קנו שוב סל מוצרים לא שווים במקרה הטוב או לא שמישים במקרה הקלאסי.

צורת העבודה הזו כוללת את כל הפרמטרים של כת, הערצה ואמונה עיוורת במנהיג המוצלח, התנתקות מהסביבה הטבעית והקרובה, חשדנות בקרובים אליך, וגורמים לך לעבוד שעות על גבי שעות בחינם! מפתיע?

לא בדיוק. אנשים קנו מוצרים במחיר יקר, רק בשביל להישאר בפירמידה הזו, ובמקום למכור אותם ואיכשהו להחזיר את ההשקעה שלהם, הם צרכו אותם. (בכל אופן, העוילם גולם, אבל יש גבול..) במשך תקופה ארוכה הם קונים את המידע השקרי שמלעיסים אותם, ומדי פעם גם מאכילים את עצמם במנה נוספת של מוטיבציה דמיונית בנוסח "עצמאי עשיר ורגוע".

הנבק לא קונה סיפורים. הוא מבין רק במספרים. היו כאלו